

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Anatoliae Virginis, ex eo quod R. P. Laur. Sirius ex antiquis monumenetis eruit. Passa est anno Domini 253. Decij Imper. 1. sede vacante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Vide Tom. 2. MARTYRIVM S. ANATOLIAE VIR-
Annal. ginis, ex eo quod R. P. Laur. Surius ex antiquis
C. Baron. & monumentis eruit. Passa est anno Domini 253.
Notat. In Decij Imper. i. sede vacante.
Martyr. Ro.

9. Iulij.

*Dæmonem
expellit.*

*Morbidos
multos sanat.*

S Anatolia cùm se ieiunijs & precibus ma-
 ceraret, & die nocteq; diuinarum rerum
 commentatione exilij sui labores ita mi-
 tigaret, vt nihil ea iucundius, nihil hilarius vi-
 ueret, contigit filium Diodori, qui erat consula-
 ris prouinciæ, Anianum nomine, à Diabolo ve-
 xatum clamare: Domina Anatolia, incendis me.
 Interea Diodoro, homine cum primis pagano,
 eum per lucos & templa mittente, venit ille ad
 lucum S. Anatoliæ vicinum, ruptisque catenis,
 quibus constrictus erat, antè orantis Anatoliæ
 pedes se abiecit, dicens: Tu es, quæ me flammis
 orationum tuarum exuris. Porrò S. Anatolia
 exufflans in eum, vno verbo dæmonem ab ho-
 mine expulit, sanumq; ad parentes remisit. Qui,
 viso filio ab Anatolia præter spem ita subito cu-
 rato, tanta sunt repleti exultatione, vt assumpta
 ingenti pecuniæ vi ad virginem abirent, eamq;
 gratitudinis ergò, reuerenter offerrent. At vir-
 go accepta volûtate, pecunias pauperibus Chri-
 stianis distribui iussit; illos verò ad Christiana
 suscipienda sacra instanter hortata est.

Indè virginis fama miro omniû sermone ce-
 lebrata, totam Piceni prouinciã peruagata est;
 adeò vt plurimi varijs morbis oppressi, dæmo-
 nijs vexati, & medicorum ope destituti ad eam
 sanitatis adipiscendæ causa cõfugerent, certaq;
 salutem domum reportarent. Ea res cùm graui-
 ter

ter templorum Pontifices offenderet, suggerunt Decio, vt eam, pestem & exitium dijs patrijs molientem, interficiat. Fuit cōtinuò Faustiniāno id negocij datum; qui eam ad* Thuriensem ciuitatem perducere, ibidemque in secretario ipsius diuersis plagarum generibus vexari, ac deindē in eculeo suspensam, lampadibus aduri iussit. Sed cū ea cruciamenta virgo Christi despiceret, Iudicemq; ni resipisceret, perpetuis ignibus cruciandum diceret, Faustiniānus, vocato ad se Marso, qui Audax dicebatur, propositis muneribus hortatus est, vt eā in cubiculo inclusā serpentū moribus dilaceraret. Marsus faciliē assensus, vt artem suam venditaret, vnico serpente negociū suscepit. Cū ergo tota nocte angusto in cubiculo virgo cū serpente cōclusa esset, hymnis, & psalmis, & orationibus, bestiam ita edomuit, vt nihil eo quidquam mansuetius appareret. Manē factō, Marsus aperto cubiculo cū pedem inferre vellet, serpens suis eum amplexibus circumdans, in magnum vitæ periculum prostrauit; deuorassetq; protinūs, nisi Anatolia compræhensum manu sua serpentem abire in locum suum præcepisset: quod ille mox cum summa mansuetudine fecit. Quo viso, Audax Marsus Christum verum Deum confessus est.

*Thoram.

*Dirè cruciatur.**Serpens nihil ei nocet.*

Faustiniānus interim sua spe & expectatione fraudatus, vt cognouit Marsum insuper Christū confiteri, nimio furore accensus carceri eū mancipauit, ac tandem studio Anatoliæ Christianis sacris initiatum capite damnauit. Porrò sancta virgo, extēsis ad orationem manibus, gladio ita transuerberata est, vt à dextero latere in sinistrum

*Magus creditur.**Magus capite ceditur.*

*S. Anatolia
confoditur.*

strum vsq; confossa, glorioso martyrij triumpho ad Christum migraret.

*Vide 2. Tom.
Annal. C. Ba-
ronij.*

MARTYRIVM SS. FELICITATIS ET
*septem filiorum eius, ab Ecclesia Romana Notarij
(vt videtur) conscriptum. Passi sunt anno
Christi 178. Soteris papæ primo. Ex eo quod ex-
tat apud D. P. L. Surium.*

*10. Iulij.
*Marci Au-
relij, An-
tonij
Imperij
eius 13.*

CVM* Antonini Imperatoris tēpore, ingē-
Pontificum exorta seditio Christianā re-
ligionem vna internecone penitus delē-
dam esse cōclamaret, Felicitas illustri admodū
genere matrona, inter alios omnes fidei cultores
tāto pietatis virtutumq; omnium splēdore ful-
gebat, vt pontifices, illa vna superstite, res suas
nefandumq; dæmoniorum cultū diu saluū con-
sistere posse diffiderent. Erat enim castis adeo
moribus ornata vidua, & orationis studio die
noctūq; tam sedulō intēta, vt cūcti vel solo eius
intuitu, Christianæ religionis amore inflamma-
rentur. Crescebant per illam quotidie Christi
præconia, & pietatis studiū maxima capiebat in-
crementa; prorsus vt idolorum sacrifici inuidia
tabescētes, Imperatori Antonio Republicæ ex-
cidiū denūciarent, ni mature Felicitatē cū filiis,
dijs sacrificare cogeret. Antoninus ea denūcia-
tione cōmotus, Præfecto Urbis Publico vitæ ne-
cisq; potestātē in viduā sanctissimam tradit, vt
ea ratione offensa Deorum numina placaret.

Igitur Publicus, ne suo deesse officio videretur,
blādo eam alloquio ad sacrificium prouocauit,
indē pœnarum atrocitate cum minis proposita,
foemineum pectus terrore complere nitebatur.

*Egregia ca-
stitas S. Feli-
citatē Vi-
duæ.*

*Pietas & re-
ligio eius o-
pera crescit.*